

اقتصاد حقوق، داوری و جایگاه آن در کارآفرینی

Economic analysis of law, arbitration and its Role in Entrepreneurship

محمدامین رضازاده^۱ فوزیه حاجی زاده^۲ محمدصادق رضازاده^۳ امین رستم زاده^۴

چکیده

امروزه اقتصاد و هزینه و فایده ناشی از رفتارهای انسان در مورد اصول، قواعد و نهادهای حقوقی حاکم بر جامعه، مورد توجه قرار می‌گیرد و انسان عاقل و متعارف سود و زیان اعمال و ترک اعمال خود در مورد مقوله‌هایی مثل مقررات حاکم بر اموال، حوادث، قراردادها، جرم، فرایند دادرسی، داوری، طرح دعوی و ... را می‌سنجد و حتی مجرمین، مجازات‌ها و منافع آنرا سبک و سنجین کرده و تصمیم می‌گیرند که عملی را انجام یا آن را ترک کنند.

در این مقاله، اقتصاد «داوری» به عنوان یکی از ظرفیت‌های قانونی مغفول در ایران مورد بررسی قرار گرفته و مشخص شده است که داوری از چه جایگاه قانونی برخوردار است و با حل و فصل اختلافات از طریق داوری، طرفین دعوی و دولت، چه منافعی را به دست می‌آورند و با استفاده از آن برای فارغ التحصیلان رشته حقوق و حتی سایر متخصصین چه مقدار زمینه اشتغال زایی و کارآفرینی در کشور فراهم خواهد شد؟ و این نتیجه حاصل شده که استفاده از این تهاد قانونی موجب فواید ارزشمندی برای مردم و دولت شده و سبب کاهش تراکم و ترافیک پرونده‌ها در دادگستری می‌شود که محاکم و جامعه به شدت از آن رنج می‌برد و عدم استفاده از آن، هزینه‌های زیادی را برای مردم و دولت ایجاد می‌کند.

کلید واژه ها: اقتصاد حقوق، داوری، کارآفرینی، کاهش هزینه ها و پرونده های محاکم

^۱ - عضو هیات علمی و گروه توسعه فناوری اطلاعات در مدیریت کسب و کار و گروه حقوق و مرکز حقوق خصوصی و داوری جهاد دانشگاهی آذربایجان غربی ، دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه تهران (m.amin.rezazadeh@gmail.com)

^۲

^۳

^۴

- دانشجوی دوره دکتری جغرافیای اقتصادی - قاضی دادگستری و دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و حقوق - دانشگاه آزاد اسلامی بناب - عضو گروه توسعه فناوری اطلاعات در مدیریت کسب و کار و گروه حقوق و مرکز حقوق خصوصی و داوری جهاد دانشگاهی آذربایجان غربی ، دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه علم و فرهنگ تهران (a.rostamzadeh@usc.ac.ir)

مقدمه

عقل حسابگر انسان متعارف همواره سود و زیان ناشی از واکنش های خود، مربوط به نهادهای اجتماعی و اصول و قواعد حاکم بر جامعه را رصد نموده و رفتارهای خود را بر اساس آن ها تنظیم می نماید. حقوق و قواعد آن نیز از این قاعده مستثنی نیست و اثرات قواعد حقوقی و مطلوبیت اجتماعی آن ها در خصوص زمینه های اصلی نظام های حقوقی (قوانين حاکم بر اموال، حوادث، قراردادها، جرم، فرایند دادرسی و...) باید به لحاظ اقتصادی، تحلیل و مورد بررسی قرار گیرد.

برای روشن تر شدن این موضوع، از دو نمونه مشهورتر استفاده می شود، مثلاً اقتصاد حمل و نقل بدین معنی است که ارزش اقتصادی حمل و نقل ریلی، جاده ای و هوایی در جامعه به چه میزان است و چنانچه فاصله دو شهر به وسیله احداث یک جاده جدید، ۸۰ کیلومتر کاهش یابد، می شود محاسبه کرد که افرادی که بین این دو شهر رفت و آمد می کنند، به لحاظ اقتصادی چه میزان منتفع خواهند شد، کاهش مصرف انرژی، استهلاک ماشین و قطعات آن، ارزش یک ساعت وقت و ... مواردی است که به صورت کمی قابل محاسبه است و می توان گفت اشخاص حقیقی و جامعه در مجموع، به چه میزان از این جاده نفع می بند. یا در بررسی اقتصاد کشاورزی، بررسی می شود که بر اثر اقداماتی از قبیل استفاده از تکنولوژی و فن آوری های جدید، تغییرات ژنتیکی، آزمایش خاک و افروzen نیازمندی ها به خاک و آبیاری به موقع، بازاریابی صحیح و فروش و ساماندهی آن ها به چه میزان می توان درآمد کشاورزان را افزایش داد و ...

در مبحث اقتصاد حقوق، مقوله های حقوقی و ارزش اقتصادی آن ها بر اشخاص حقیقی و حقوقی و اجتماع مورد بررسی قرار می گیرد. اقتصاد مواردی مانند شرکت ها، عقود یا فسخ و اقاله آن ها، مالکیت، سند رسمی، ازدواج، طلاق و ... می تواند از لحاظ کمی بررسی و ارزش مادی آن ها تعیین شود.

در این مقاله، نگارنده در صدد است که «اقتصاد داوری» را به صورت اجمالی بررسی نموده و ارزش اقتصادی آن را بر طرفین دعوی و دولت از یک سود و فرصت های کاری و کارآفرینی ناشی از استفاده از نهاد داوری برای فارغ التحصیلان رشته حقوق و حتی سایر متخصصین، از سوی دیگر را مورد کنکاش قرار دهد.

تحلیل اقتصادی حقوق مستلزم سه اقدام جداگانه اما مرتبط با هم است، نخست، کاربرد اقتصاد برای پیش بینی آثار قوانین و مقررات، دوم استفاده از اقتصاد برای تدوین قوانین و مقرراتی که از نظر

اقتصادی باید کارا باشند، سوم کاربرد اقتصاد برای پیش بینی قوانین و مقرراتی که در آینده تدوین خواهند شد. اساساً این سه اقدام به ترتیب کاربردی است از نظریه قیمت، اقتصاد رفاه انتخاب عمومی^۱

اقتصاد داوری

نیل به اهداف سند چشم انداز بیست ساله و تبدیل شدن به مقام اول منطقه جز با اجرای سیاست های اصل ۴۴ قانون اساسی به عنوان گام مهم توسعه و واگذاری امور به بخش خصوصی، امکان پذیر نیست، تکلیف قوه قضائیه در اجرای این مهم، ترویج و اجرای نهاد داوری است که همانند مزیت های مربوط به سایر اقدامات بخش خصوصی نسبت به اقدامات بخش دولتی، مزایای فراوانی دارد.

مبانی داوری

«جواز و نفوذ داوری که در حقوق اسلامی تحت عنوان قضاوت تحکیمی مطرح می‌شود، در درجه اول مستند به آیه شریفه «و ان خفتم شقاق بينهما فابعثوا حکما من اهله و حکما من اهلها» (سوره نساء آیات ۵۹ و ۶۵) و (سوره حجرات آیات ۹ و ۱۰).... می باشد. بهر حال آنچه مسلم است، هیچ نوشتار نسبتاً جامعی در حوزه قضای اسلامی وجود ندارد که مبحثی را به قضاوت تحکیمی و شرایط آن اختصاص نداده باشد. این امر به طور قطع دلیل بر آتفاق نظر متخصصان حقوق اسلامی در جواز و نفوذ قضاوت تحکیمی ولو به طور اجمال است»^۲

داوری به عنوان یکی از شیوه‌های حل و فصل اختلاف همواره در ایران مورد احترام و اقبال عمومی بوده است. قبل از پرپایی نظام مشروطه و تأسیس مجلس و قانونگذاری بهشیوه نوین و پیش از آنکه نظام قضایی سامان یافته‌ای در ایران پا گیرد، مردم برای حل و فصل دعاوی خود علاوه بر مراجعه به علماء و فقهاء که منصب قاضی شرع داشتند، گاه به ریش‌سفیدان و بزرگان قوم یا شهر خود مراجعه می کردند و تصمیم و رأی ایشان را در موضوع محل اختلاف، محترم و لازم‌الرعایه می‌شمردند. در فقه و شریعت اسلامی نیز داوری شناخته شده و فقیهان آن را معتبر می‌دانند و در فقه داور را «قاضی تحکیم» گویند. به طور کلی در فقه شیعه قضاوت خاص امام معصوم یا زایب ماذون از جانب او یعنی فقیه جامع الشرایط است که دارای دو شرط و صفت عمدی یعنی اجتهاد و عدالت باشد. معدلک اصحاب دعوا می‌توانند طی «عقد تحکیم» اختلاف‌نظرهایی که وجود دارد را به حکمیت گذارند و عدّمی معتقدند چون او با اذن اصحاب دعوا منصوب می‌شود، به جز اذن از جانب امام همه شرایطی که در قاضی شرع معتبر است برای «قاضی تحکیم» نیز شرط است. صرف‌نظر از اختلاف‌نظرهای مذکور قدر

^۱ فریدمن - دیوید - ترجمه پیمان شادفر، مجله اقتصادی، شماره ۱۳۸۰، www.noormags.com

^۲ لعیا جنیدی، داوری تجاری بین‌المللی از دریچه حقوق اسلامی، فصلنامه متین، شماره ۱۰، www.hawzah.net

مسلم آن است که به جز امور جزایی حداقل در دعاوی و اختلاف مالی مراجعه به داور (قاضی تحکیم) جایز و حکم او برای طرفین لازم الاجراست.

در ماده ۱ «قانون حکمیت» مصوب ۱۳۰۶، نوعی داوری اجباری پیش‌بینی شده بود: «هرگاه در دعاوی حقوقی یکی از متداعین محکمه صلح، بدبایت و تجارت از محکمه تقاضا کند قطع دعوا بـه طریق حکمیت انجام گیرد، محکمه طرف دیگر را به موافقت با این تقاضا تکلیف و مطابق مواد ذیل رفتار خواهد کرد. مشروط بر اینکه تقاضای حکمیت تا آخر جلسه اول محاکمه به عمل آمده و دعوا در آن محکمه بدایتاً طرح شده باشد» و نقطه جالب‌تر اینکه طبق این قانون رأی داور در داوری‌های ۳ نفره به درخواست یکی از طرفین و ظرف ۱۰ روز در مرتع داوری دیگر قابل تجدیدنظر بوده مگر اینکه طرفین بر قطعیت رأی توافق یا حق تجدیدنظرخواهی را از خود ساقط می‌کردند. داوری اجباری با «قانون اصلاح قانون حکمیت» ۱۳۰۸ لغو شد.^۳ تقریباً در کلیه نظام‌های حقوقی حل و فصل اختلاف توسط داور در کنار سیستم قضایی دولتی پذیرفته شده است. در برخی کشورها (نظام حقوقی کامن لاو) پهلو به پهلوی دادگاه‌های دادگستری و قضاؤت رسمی دادگاه‌های داوری تشکیل و اقدام به حل و فصل دعاوی می‌نمایند. در این کشورها معمولاً رسیدگی به دعاوی یک مرحله‌ای است و تضاد عمیقی بین رسیدگی داوری و قضائی وجود ندارد. در کشورهای دیگر علیرغم رسیدگی سه مرحله‌ای سیستم قضایی گاه به موجب قانون و گاه با رضایت طرفین دادگاه مکلف به ارجاع امر به داور می‌شود. معمولاً در تعیین داور و یا روش تعیین داور در شرط ضمن عقد رجوع به داوری درج می‌شود ولی امکان دارد که در توافقی که بعد از حدوث اختلاف ایجاد می‌شود، اختلاف موجود را به داوری ارجاع دهند.^۴

دکتر نهادنده‌یان رئیس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران در اهمیت داوری می‌گوید: «عنصر لطیف «اختیارمندی» مابه التفاوت «داوری» و «ارجاع قضایی است»^۵

دکتر مشکان مشکور: کارآمدی پایین دستگاه قضایی در برخی کشورها و یا عدم اعتماد به دستگاه قضایی یک کشور توسط طرف خارجی در یک معامله بین‌المللی موجب شده تا مؤسسه‌ساتی برای ترتیب دادن داوری ایجاد شوند که این مؤسسه‌سات را سازمان‌های داوری می‌نامند.... طرفین می‌توانند شیوه رسیدگی را به صلاح‌دید و سلیقه‌خود تعیین کنند و از جمله «قاضی» را که در این شیوه «داور» نامیده می‌شود را انتخاب کنند.^۶

^۳- افتخار جهرمی، همایش یکصدمین سال تأسیس داوری در ایران (www.ghavanin.com).

^۴- خزانی، دکتر حسین، www.iranbar.org. داور در حقوق داخلی و تجارت بین‌المللی، به نقل از مجله کانون و دادگستری خراسان، سالنامه شماره ۲، ۱۳۸۵.

^۵- همایش یکصدمین سال تأسیس نهاد داوری در حقوق ایران. اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران ۸۸/۱۲/۵.
همان.

همایش ملی آیده های کارآفرینی و فرصت های جدید کسب و کار

داوری در قوانین و مقررات زیر پیش‌بینی شده و قابلیت اجرایی دارد

قانون اصول محاکمات حقوقی ۱۲۸۹، «قانون حکمیت ۱۳۰۶»، «قانون اصلاح قانون حکمیت ۱۳۰۸ و «قانون حکمیت جدید ۱۳۱۳»، «قانون تشکیل شورای داوری مصوب ۱۳۴۵» و ماده ۱۰ «قانون اصلاح پاره‌ای از قوانین دادگستری مصوب ۱۳۵۶»، «قانون تشکیل اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران که انجام حکمیت و دعاوی بین بازرگانان را در شمار اختیارات اتاق ذکر نموده است»، «قانون بورس اوراق بهادار مصوب ۱۳۴۷». «قانون آئین دادرسی مدنی ۱۳۱۸»، «ماده ۶ قانون تشکیل دادگاه‌های عمومی و انقلاب ۱۳۷۳ و مواد ۴۵۴ الی ۵۰۱ قانون باب هفتم قانون آئین دادرسی مدنی ۱۳۷۹» و «قانون داوری تجاری بین‌المللی مصوب ۱۳۷۶»

ضرورت ترویج داروی

آمار پرونده های دادگستری حاکی از آن است که دادگاه ها امکانات کافی برای رسیدگی و احراق حق دقیق در مورد پرونده ها را ندارند و علی رغم تلاش زیاد قضات و کارکنان دستگاه قضایی مشکلاتی در رسیدگی به پرونده ها وجود دارد . از این رو استفاده از ظرفیت های قانونی برای بروز رفت از این شرایط ضروری است و با توجه به این واقعیت ها و اینکه بخش قابل توجهی از پرونده ها مربوط به اختلافات مالی بین فعالان اقتصادی و اشخاص دارای شان اجتماعی بالای جامعه است و شان و منزلت آنها در مراجع داوری و مراجع خارج از دادگستری نیز بهتر حفظ می شود، به نظر می رسد، ایجاد مراکز داوری اتاق بازارگانی، صنایع و معادن و کشاورزی ایران به عنوان اولین مرکز داوری سازمانی در ایران نیز در این راستاست و باید از این نهاد، پیشترین بهره برداری صورت پذیرد.

طبعیت دعاوی مدنی اغلب اقتضا دارد که در فضای متفاوتی از محیط دعاوی کیفری به آنها رسیدگی شود، شخصیت طرفین چنین دعاوی نیز متفاوت از متهمان و مجرمان است که به قصد و عمد به جان و مال و ناموس اشخاص حقیقی و حتی گاهی به حقوق جامعه تعرض نموده اند، پرونده های دادگستری که ۶۶ درصد آن دعاوی مربوط به تجاوز و اشخاص عادی جامعه هستند، می تواند و باید در محاکم اختصاصی و حقوقی و یا داوری و با رعایت شخصیت و احترام طرفین دعوا مورد بررسی و حل و فصل قرار گیرد. در حالی که به تبع کار و مشغله محاکم قضایی، تفکیک و رعایت این امر به راحتی در دادگستری ها امکان پذیر نیست.

گاهی به واسطه محدودیت های جذب نیرو در دستگاه قضایی یا سختی کار آن و یا حتی در برخی مواقع به لحاظ برخورد نادرست با وکلا امکان بهره مندی از نخبگان و چهره های علمی و اخلاقی رشته حقوق به عنوان قاضی یا وکیل از جامعه سلب می شود و برخی از حقوق دانان از

حضور در محاکم دادگستری به جهت یاد شده ابا می کنند. استفاده از خدمات این گونه افراد در مراجع داوری میسر خواهد بود . البته لازمه اعتماد به داور، وجود ویژگی هایی است که نزد مردم اهمیت دارد: قداست کار قضاؤت و وکلا در گرو عدم انجام اعمالی است که مقبول نظر عامه نیست . این اعمال ممکن است فراتر از وظایف قانونی آنها باشد و رعایت برخی حقوق در زندگی شخصی آنها را نیز شامل شود.

بر اساس اعلام معاون قوه قضاییه افزایش پرونده ها در سال، ۱۲ الی ۱۵ درصد می باشد که با محاسبه میانگین افزایش ۱۳/۵ درصد، میزان پرونده ها در سال ۱۳۸۹ در کشور با حدود ۷۰ میلیون جمعیت ۱۲۱۰۵۱۱۴ و در سالهای ۱۳۹۰، ۱۳۷۳۳۹۶۴ و ۱۳۹۱، تعداد ۱۵۵۹۴۵۰۰ خواهد بود.^۷

و با توجه به اینکه طبق ماده ۴۹۶ قانون آیین دادرسی دادگاه های عمومی و انقلاب در امور مدنی (جدای از امور کیفری) در امور حقوقی ، دعاوی ور شکستگی ، دعاوی راجع به اصل نکاح ، فسخ آن ، طلاق و نسب ، قابلیت ارجاع به داوری را ندارد ، چنانچه حدود ۳۵ درصد پرونده های کیفری و... کسر شود حدود ۱۰ ۱۳۶۴۲۵ پرونده در کشور قابلیت ارجاع به داوری و حل و فصل اختلافات توسط این مراکز را دارند. و اگر دست اندر کاران امر با نظر مثبت به این امر بنگرند و در فرهنگ سازی پیشگام باشند و حقوق دانان و صاحب نظران نیز همت نمایند که حدود ۵۰ درصد از آن میزان (۵۰۶۸۲۱۲) پرونده در کشور، به خارج از مراجع دادگستری (مراجع داوری) منتقل شود، این در حالیست که در برخی کشورها حدود ۹۸٪ اختلافات مردم از طریق صلح و سازش و داوری حل و فصل می شود.^۸ ضمن اینکه به همین نسبت هزینه های دادگستری کاهش پیدا می کند و امکان رسیدگی دقیق و با کیفیت عالی به سایر پرونده ها با امکانات موجود فراهم می شود با فرض اینکه هر داور یا وکیل ۱۰ پرونده در سال را داوری یا وکالت کند و برای هر پرونده به طور میانگین ۷۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال حق الزحمه داوری و وکالت پرداخت شود سالانه برای بیش از ۵۰ هزار نفر در کشور شغل ایجاد می شود. این مزیت در کنار کاهش هزینه های دادگستری به طور غیر مستقیم که به طرفین اختلاف و اجتماع تحمل می شود، به لحاظ اقتصادی حائز اهمیت است و مورد توجه دست اندر کاران قرار گیرد، هرچند، داوری تنها در زمینه اشتغال فارغ التحصیلان حقوق نمی باشد و استفاده از مشاوران حقوقی در ادارات، نهادهای عمومی و بخش خصوصی یا آموزش حقوق در جامعه و حتی

^۷ به نقل از روزنامه جام جم، ۱۱/۸/۸۷، www.iribnews.ir واحد مرکزی خبر ۱۳۸۹/۴/۶ www.magairan.com

^۸ شاول استیون، ترجمه محسن اسماعیلی، مبانی تحلیل اقتصادی حقوق، مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی، تهران، ۱۳۸۸، ص ۴۶۹

همایش ملی آیده‌های کارآفرینی و فرصت‌های جدید کسب و کار

مدارس و ترویج وکیل خانواده می‌تواند ضمن اشتغال زایی برای متخصصان رشته حقوق، موجب کاهش هزینه‌های دولتی برای پیشگیری از اختلافات گردد.

در برخی کشورهای پیشرفته، اکثریت بزرگی از دعاوی منجر به مصالحه می‌شوند. اطلاعات موجود از دادگاه ایالتی نشان می‌دهند که بیش از ۹۶٪ از دعاوی به محکمه کشیده نمی‌شوند، اگر خواهان معتقد باشد که با احتمال ۷۰ درصد غالب خواهد شد و ۱۰۰ هزار دلار کسب خواهد کرد و هزینه محکمه برای او ۲۰ هزار دلار باشد، حداقل مبلغی که او در مصالحه می‌پذیرد برابر با :

$$50/000 = 70/000 - 20/000 * 70/000$$

خواهد بود و اگر هر چیزی کمتر از این مبلغ پیشنهادشود، از نظر خود او بهتر خواهد بود که به محکمه برود. کمیت دیگر، حداکثر مبلغی است که خوانده در مصالحه مایل به پرداخت خواهد بود. این مبلغ معادل زیان مورد انتظار وی از محکمه به اضافه هزینه رفتن به محکمه خواهد بود. اگر خوانده معتقد باشد که احتمال برنده شدن خواهان مثلاً ۵۰ درصد است و هزینه‌های محکمه برای خوانده ۲۵ هزار دلار باشد، او در مصالحه حداکثر $75/000 = 25/000 + 50/000$ دلار خواهد پرداخت.

بدیهی است که اگر حداقل مبلغ قابل قبول برای خواهان کمتر از حداکثر مبلغ قابل قبول برای خوانده باشد، یک مصالحه سودمند دوجانبه ممکن است و مصالحه‌ای معادل هر مبلغی بین این دو رقم بر رفتن به محکمه برای هریک از طرفین ترجیح دارد. بنابراین اگر حداقل خواهان ۵۰ هزار دلار و حداکثر خوانده ۷۵ هزار دلار باشد، هر مبلغی مابین این دو، مثلاً ۶۰ هزار دلار، از سوی هریک از طرفین بر رفتن به محکمه ترجیح داده خواهد شد. اما اگر حداقل خواهان از حداکثری که خوانده خواهد پرداخت، فراتر رود، مصالحه قابل وقوع نخواهد بود.^۹ مبالغ مصرف شده برای دادخواهی قابل توجه هستند، آمار نشان می‌دهند که در حدود ۱/۲۵ درصد تولید ناخالص داخلی ما برای خدمات حقوقی صرف می‌شوند، اکثر این مخارج، قبل از مذاکره و در شرایط انتظار یک محکمه اجتماعی صورت می‌گیرد (به خاطر سهولت در تفسیر است که اغلب از این هزینه‌ها به عنوان مخارج محکمه یاد می‌کنیم).^{۱۰}

ملاحظه می‌گردد که خود موضوع ارجاع اختلاف به مراجع صلح و سازش، داوری و یا محکم قضایی ممکن است به لحاظ اقتصادی مورد بررسی قرار گرفته و تصمیم گیری شود و در مثال یاد شده،

^۹ همان، ص ۴۶۹

^{۱۰} همان، صفحه ۴۸۵

موضوع بحث، حل و فصل اختلاف از طریق صلح و سازش است. در مبحث داوری نیز به لحاظ هزینه و فایده مقایسه می شود که آیا مراجعته به داوری بهتر است یا مراجعته به محاکم قضایی دولتی، هزینه های داوری نیز در اینجا مورد بحث قرار می گیرند.^{۱۱}

مبحث سوم: هزینه داوری

مطابق آیین نامه هزینه های داوری مصوب جلسه ۱۳۸۴/۱۲/۲۳ هیات نمایندگان اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران، هزینه های داوری عبارتند از :

الف: هزینه ثبت دادخواست داوری، در داوری داخلی ۲۰۰۰۰ ریال و در داوری بین المللی ۵۰

یورو

ب: حق الزحمه داوری در مواردی که خواسته مالی نیست یا تعیین ارزش خواسته ممکن نیست، در داوری داخلی برای هر داور ۱۵۰۰/۰۰۰ ریال و در داوری بین المللی برای هر داور ۱۰۰۰ یورو است(ماده ۱۰)

ج: هزینه اداری در داوری داخلی بر طبق جدول الف و در داوری بین المللی بر طبق جدول ب تعریف پیوست می باشد.

د: حق الزحمه داور در داوری داخلی، بر طبق جدول ج و در داوری بین المللی بر طبق جدول د تعریف پیوست محاسبه و دریافت خواهد شد(ماده ۴)

ه: در صورتیکه طرفین و داور یا داوران به مبلغ کمتری بابت حق الزحمه داوری توافق کرده باشند، به همان ترتیب عمل خواهد شد.

هزینه های داوری های داخلی و بین المللی اعم از هزینه های اداری، حق الزحمه داور یا داوران به شرح زیر است^{۱۲} :

^{۱۱} همان، به نقل از استروم، کادر و لافونتن ۲۰۰۱alf، ۲۹. صفحه ۴۷۸

^{۱۲} مجتبی، سیفی، محسن، سیدجمال، قواعد و آیین داوری، آیین نامه هزینه های داوری، مرکز داوری اتاق بازرگانی ایران، ۱۳۹۰

همایش ملی آیده های کارآفرینی و فرصت های جدید کسب و کار

جدول الف: هزینه های داوری در داوری داخلی

هزینه های اداری به ریال	مبلغ خواسته به ریال
۱/۰۰۰۰/۰۰۰	تا ۵۰/۰۰۰/۰۰۰
۱/۵ درصد مازاد	از ۵۰/۰۰۰/۰۰۰ تا ۲۵۰/۰۰۰/۰۰۰
۱ درصد مازاد	از ۱/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ تا ۲۵۰/۰۰۰/۰۰۰
۰/۷۵ درصد مازاد	۳/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ تا ۱/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰
۰/۳۰ ریال	از ۳/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ به بالا

جدول ب : هزینه های اداری در داوری بین المللی

هزینه های اداری به یورو	مبلغ خواسته به یورو
۵۰۰ یورو	تا ۱۰/۰۰۰ یورو
۳ درصد مازاد	از ۱۰/۰۰۰ تا ۵۰/۰۰۰
۱/۵ درصد مازاد	از ۱۰/۰۰۰ تا ۱۰۰/۰۰۰
۰/۷ درصد مازاد	از ۱۰۰/۰۰۰ تا ۵۰۰/۰۰۰
۰/۶ درصد مازاد	از ۱۰۰/۰۰۰ تا ۱۰/۰۰۰/۰۰۰
۰/۱۵ یورو	از ۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰ به بالا

همایش ملی آیده‌های کارآفرینی و فرصت‌های جدید کسب و کار

جدول ج - حق الزحمه داور منفرد در داوری داخلی

هزینه های اداری به ریال	مبلغ خواسته به ریال
۲/۵۰/۰۰۰ ریال	۵۰/۰۰۰/۰۰۰ تا
۳ درصد مازاد	۲۵۰/۰۰۰/۰۰۰ تا ۵۰/۰۰۰/۰۰۱ از
۲ درصد مازاد	۱/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ تا ۲۵۰/۰۰۰/۰۰۱ از
۱/۵ درصد مازاد	۱۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ تا ۱۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۱ از
۱ درصد مازاد	۵۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ تا ۱۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۱ از
۰/۵ درصد مازاد	۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ تا ۵۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۱ از
۰/۲۵ درصد مازاد	۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ تا ۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۱ از
۰/۱۲۵ درصد مازاد	۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ تا ۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۱ از

جدول د : حق الزحمه داور منفرد در داوری بین الملل

هزینه های اداری به یورو	مبلغ خواسته به یورو
۱/۵۰۰ یورو	۱۰/۰۰۰ یورو تا
۴ درصد مازاد	۵۰/۰۰۰ تا ۱۰/۰۰۱ از
۳ درصد مازاد	۱۰۰/۰۰۰ تا ۵۰/۰۰۱ از
۲ درصد مازاد	۱۰۰/۰۰۰ تا ۵۰۰/۰۰۰ از
۱/۵ درصد مازاد	۱/۰۰۰/۰۰۰ تا ۵۰۰/۰۰۰ از
۰/۵ درصد مازاد	۵/۰۰۰/۰۰۰ تا ۱/۰۰۰/۰۰۰ از

همایش ملی آیده‌های کارآفرینی و فرصت‌های جدید کسب و کار

از ۱۰/۰۰۰/۰۰۰ تا ۵/۰۰۰/۰۰۱	۲۵ درصد مازاد
۱۰/۰۰۰/۰۰۱ تا ۵۰/۰۰۰/۰۰۱	۱۲۵ درصد مازاد
از ۵۰/۰۰۰/۰۰۰ به بالا	۶۲۵ درصد مازاد

نتیجه

- ۱- اگرچه مبحث اقتصاد حقوق در دنیا به ویژه در کشورهای پیشرفته، دارای سابقه ای دیرینه می باشد، در ایران هنوز به اندازه کافی شناخته شده نیست و مطالعات در این زمینه بسیار اندک است، لیکن ضرورت توجه به این موضوع و مقولات مربوطه از جمله اقتصاد داوری اجتناب ناپذیر است.
- ۲- داوری به عنوان شیوه ای از حل و فصل دعاوی در ایران مغفول واقع شده است و با اجرای قوانین و مقررات مربوطه (رجوع مردم به داوری در جهت رفع اختلافاتشان)، هزینه های محاکم قضایی به طور چشمگیری کاهش می یابد و این جنبه اقتصادی داوری از منظر دولت و حکومت باید مورد توجه قرار گیرد.
- ۳- هزینه های داوری با ملاحظه جمیع جهات (سهولت، سرعت، دقت، انتخابی بودن، اعتماد به داور، تخصصی بودن، محترمانه بودن، احترام و رعایت شان طرفین و ...) در مقایسه با هزینه های محاکم قضایی دولتی، مناسب تر است. لیکن با توجه به عدم اطلاع مردم و حتی گاه مسئولان از مزیت های داوری، هنوز فرهنگ رجوع و ارجاع دعاوی به داوری در مردم و مسئولان قوه قضائیه وجود ندارد.
- ۴- با فرهنگ سازی و اطلاع رسانی هزینه و فایده ناشی از حل و فصل دعاوی از طریق صلح و سازش، میانجیگری و داوری و نیز استفاده از مشاوره حقوقی در بخش های دولتی و خصوصی، آموزش حقوق در مدارس و راه اندازی وکیل خانواده و کاهش تراکم و ترافیک پرونده های دادگستری، دقت در آراء صادره، احراق حق و تحقق عدالت، امکان پذیرتر خواهد شد.
- ۵- حدود ۶۴ درصد دعاوی مطروحه در محاکم قضایی دولتی، قابلیت ارجاع به داوری دارند. این در حالی است که در برخی کشورها تا ۹۸ درصد دعاوی قبل از اینکه به محاکم قضایی برسد، از طرق داوری یا صلح و سازش، حل و فصل می شوند و چنانچه به تدریج، داوری رایج شود، بسیاری از فارغ التحصیلان رشته حقوق که در سال های اخیر پر طرفدارترین رشته علوم انسانی بوده است، اشتغال می یابند و علاوه بر آن برای برخی از سایر متخصصین رشته های دیگر نیز اشتغال ایجاد می شود. (افراد با هر تخصصی می توانند به عنوان داور در زمینه مورد تخصص خود انتخاب شوند)

۶- تحلیل اقتصادی حقوق، واکنش انسان منطقی در برابر قانون است و در جهت دستیابی به قوانین مطلوب با هدف دسترسی به حداقل سود و کمترین ضرر، توجیه می شود، در حالی که در «داوری» به واسطه کاهش هزینه های دولت و مردم از یک سو هر دو سود می برند و از سوی دیگر با فراتخت دادگاه ها با کاهش پرونده، در احراق حق، توانمندتر می شوند و برای فارغ التحصیلان و متخصصین شغل ایجاد می شود.

۷- توجه به مشاغل نامدار و پر طمطران و کالات، قضاؤت و سردفتری باعث شده آلترناتیوهای جایگزین برای فارغ التحصیلان این رشتہ فراهم شود و به لحاظ اینکه حقوق کنشگر در جامعه خویش کاستی ها را رصد می کند و به آن ها واکنش نشان می دهد، امروزه بسترها و زمینه های حرفه ای مثل خانوادگی، پزشکی، هنری، ورزشی، صنعتی، بازرگانی، خدماتی تخصصی، موسسات تحقیقات حقوقی کاربردی، ایجاد سیستم های خدمات حقوقی و .. همانند داوری از راه های کارآفرینی در حقوق می باشند.

Abstract:

Nowadays there are a lot of researches about costs and benefits of human behavior about principles, rules and legal institutions.

A wise man, measures the costs and benefits of his actions and reactions in things like the rules about properties, accidents, contracts, crimes, hearing processes, arbitrations, lawsuit and...

Even, offenders measures penalties and benefits of crime and then decides about doing or not doing it.

In this article, we study about arbitration as a neglected potential of law in Iran and determine the legal position of it and clarified , which benefits are expectable for people and government and how many jobs will be made by using it for college of law graduates.

We resulted that using of this legal entity will have a lot of benefits for people and government by reducing the high amount of lawsuits from which the society suffers a lot.

منابع و مأخذ

- ۱- فریدمن، دیوید، ترجمه پیمان شادفر، مجله اقتصادی، ۱۳۸۰، شماره ۲، www.noormags.com
- ۲- لعیا جنیدی، داوری تجاری بینالمللی از دریچه حقوق اسلامی، فصلنامه متین، شماره ۱۰، www.hawzah.net
- ۳- افتخار جهرمی، همایش یکصدمین سال تأسیس داوری در ایران (www.ghavanin.com).
- ۴- خزائی، دکترحسین، داور در حقوق داخلی و تجارت بینالمللی، به نقل از مجله کانون و دادگستری خراسان، سالنامه شماره ۲، ۱۳۸۵
- ۵- همایش یکصدمین سال تأسیس نهاد داوری در حقوق ایران، اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران .۸۸/۱۲/۵
- ۶- به نقل از روزنامه جام جم ، ۸۷/۸/۱۱، www.magairan.com واحد مرکزی خبر www.iribnews.ir
- ۷- شاول استیون، ترجمه محسن اسماعیلی، مبانی تحلیل اقتصادی حقوق، مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی، تهران ۱۳۸۸
- ۸- محبی، سیفی، محسن، سیدجمال، قواعد و آیین داوری، آیین نامه هزینه های داوری، مرکز داوری اتاق بازرگانی ایران، ۱۳۹۰